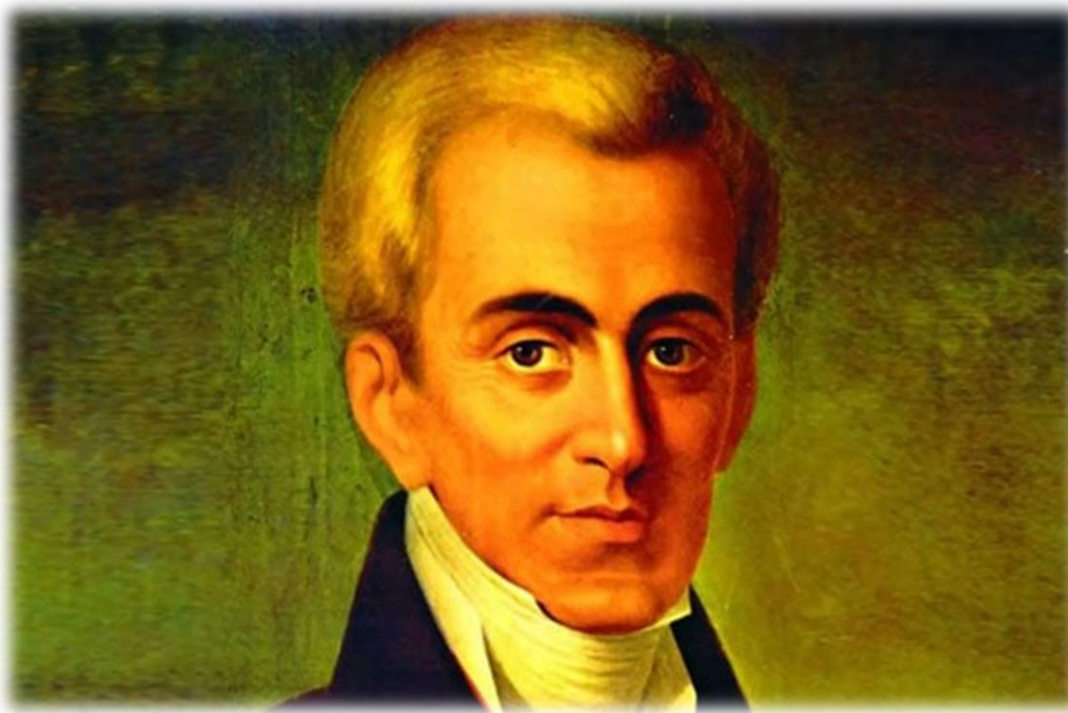

Τοιούτος ημίν έπρεπε (;) κυβερνήτης.

Γράφει ο Ηλίας Λιαμής, Σύμβουλος Ενότητας Πολιτισμού.

Οι σχεδόν καθημερινές πλέον αποκαθλώσεις προσώπων υπεράνω πάσης υποψίας, ανθρώπων που συχνά απετέλεσαν πρότυπα για ολόκληρη την κοινωνία, επιβάλλουν την ανάδειξη των όντως ακέραιων προσώπων, ώστε να μην βυθιστούν, ιδιαίτερα οι νέοι άνθρωποι, στην πλήρη καχυποψία και στην πλήρη απαξίωση των πάντων.

Ο κυβερνήτης Ιωάννης Καποδίστριας πέρασε από την Ελληνική ιστορία ως ένας λαμπρός κομήτης ήθους και ικανοτήτων, προσφέροντας στην Ελλάδα τη μοναδική, όπως απεδείχθη αργότερα, ιστορική ευκαιρία να κυβερνηθεί από Έλληνες πατριώτες, ανεξάρτητους από εξωτερικές επιδράσεις, ακέραιους στο ήθος και γνήσιους οραματιστές. Μετά την δολοφονία του, η Ελλάδα, στα μάτια των ξένων, κατετάγη οριστικά και αμετάκλητα στις χώρες που μπορούν να επιβιώσουν μόνον υπό κηδεμονία.

Η σύντομη θητεία του Ιωάννου Καποδίστρια είναι πλήρης ευεργετικής δραστηριότητας για την Ελληνική κοινωνία, με δομές και έργα που άντεξαν στο χρόνο και αποφάσεις που την διέσωσαν από τον όλεθρο. Πίσω όμως από την ιστορική καταγραφή των γεγονότων, λάμπει ο φάρος

της προσωπικότητάς του και, όσο περνάνε τα χρόνια, το στοιχείο αυτό αποτελεί τη συγκινητικότερη σελίδα της ιστορικής του διαδρομής.

Η ιστορική έρευνα έχει πλέον εξαντληθεί και τα πορίσματα της δεν αφήνουν καμία απολύτως αμφιβολία για το ήθος και την φιλοπατρία του μεγάλου αυτού άνδρα.

Ήδη, από υπουργός εξωτερικών της Ρωσίας και μελλοντικός σστέρας της ευρωπαϊκής διπλωματίας, έστελνε συνεχώς στην αγωνιζόμενη Ελλάδα πολεμοφόδια και τρόφιμα και σπούδαζε με δικές του δαπάνες πολλά ελληνόπουλα στα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια για να προετοιμάζει τους μορφωμένους επιστήμονες σε όλους τους κλάδους, που θα επάνδρωναν τις διάφορες υπηρεσίες του ελληνικού κράτους μόλις θα ελευθερωνόταν την τουρκική σκλαβιά.

Όταν το 1822 υπέβαλε την παραίτησή του από το ρωσικό υπουργείο, ο τσάρος Αλέξανδρος δεν τη δέχτηκε και του έδωσε άδεια επ' αόριστον διατηρώντας όλα τα προνόμια του. Στη Γενεύη όπου εγκαταστάθηκε, απαρνήθηκε το μέγαρο και τις τέσσερις άμαξες που δικαιούτο, κρατώντας μόνο δύο πτωχικά δωμάτια μία άμαξα και έναν υπηρέτη. Στην εύλογη ερώτηση και κατάπληξη των συναδέλφων του, απαντούσε:

«Όταν, αφού χτύπησα πρώτον τας θύρας των μεγάλων και των πλούσιων, αναγκάστηκα κατόπιν να χτυπήσω και τας θύρας των πτωχών ζητώντας τον οβολό τους προκειμένου να στείλω τρόφιμα και πολεμοφόδια στον αγωνιζόμενο ελληνικό λαό, έπρεπε να μπορώ να τους λέω πως έδωσα πρώτος εγώ τα πάντα».

Όταν έφτασε στην Ελλάδα ως κυβερνήτης, αρνήθηκε το οίκημα που του παραχωρήθηκε. Με δικά του έξοδα διόρθωσε μία απλή κατοικία για τον εαυτό του, συγχρόνως όμως επιβαρύνθηκε ο ίδιος την επιδιόρθωση απλό κατοικιών στην Αίγινα και τον Πόρο. Τις αποσκευές του δεν τις άνοιξε ποτέ. Το δωμάτιό του κατά τον ιστορικό Μέντελσον Μπαρτόλντι είχε μόνο ως στολισμό το λαμπρό ήλιο της Ελλάδας και τη λατρεία των Ελλήνων με την οποίαν δικαίως τον περιέβαλαν.

Επίσημα ενδύματα δεν φόρεσε ποτέ. Στις περιόδους του νόμιζαν ως κυβερνήτη τον καλοντυμένο ταχυδρομικό διανομέα Καρδαρά, ο οποίος προηγείτο της πομπής στα χωριά από που περνούσε.

Στις συμβουλές των γιατρών για την ανάγκη άμεσης βελτίωσης της διατροφής του, ο Καποδίστριας απαντούσε:

«Ουδέποτε θα επιτρέψω στον εαυτό μου βελτίωση της τροφής αλλά μόνον όταν θα είμαι βέβαιος ότι δεν υπάρχει ούτε ένα ελληνόπουλο που να πεινάει».

Δύο φορές ο κυβερνήτης αρνήθηκε τον μισθό που ψήφισαν το Πανελλήνιο και η Γερουσία. Απάντησε δε ως εξής:

«Είμαι ευτυχής γιατί μπόρεσα να προσφέρω για την εθνική ανεξαρτησία και ελευθερία τα λείψανα της μέτριας καταστάσεως μου στο θυσιαστήριο της πατρίδας. Για το λόγο αυτό δεν είμαι διατεθειμένος να δεχτώ μισθό ως αρχηγός της επικρατείας, έχοντας καλύψει πλήρως τις ανάγκες μου από ίδια μέσα. Αποστρέφομαι το ενδεχόμενο να επιτρέψω στον εαυτό μου ανάπαυση και καλοζωία ανάμεσα σε ερείπια στα οποία βρίσκουν συχνά καταφύγιο άνθρωποι ευρισκόμενη σε απόλυτη ανάγκη. Ελπίζω ότι, όσοι από σας θα συμμετάσχουν στην κυβέρνηση, έχουν συνειδητοποιήσει ότι, με τις παρούσες συνθήκες, όσοι βρίσκονται σε δημόσια υπουργήματα δεν είναι δυνατόν να λαμβάνουν μισθούς ανάλογους με τον βαθμό τους αλλά ανάλογα με τα ελάχιστα μέσα που διαθέτει η κυβέρνηση και η πατρίδα».

Ελάχιστα πρόλαβε ο κυβερνήτης Ιωάννης Καποδίστριας να πράξει. Πρόλαβε όμως να καταστεί μέτρο για κάθε δημόσιο πρόσωπο και να παρηγορεί διαχρονικά αυτόν τον λαό, όταν νομίζει ότι ελπίδα δεν υπάρχει να βρεθεί πλέον, όχι Έλληνας αλλά, τουλάχιστον, φιλέλληνας πολιτικός.

Τέτοιος κυβερνήτης μας έπρεπε αλλά για τέτοιον κυβερνήτη άξιοι δεν βρεθήκαμε.